

og at vi alene er henviste til at klare os med de Produkter, som Landet selv er i Stand til at frembringe, med de Beholdninger, der findes i Landet. Men paa den anden Side maa vi, naar vi har gjort os klart, at Forholdene er saaledes, ogsaa kræve, at de Beholdninger, der er her i Landet, stilles til Raadighed for Befolkningen paa en saadan Maade, at vi bliver stillet under lige Kaar, saa at ikke den store Part maa lide Savn, medens en enkelt Klasse af Befolkningen kan faa hvad som helst, — ikke fordi det kvantitativt betyder saa uhyre meget, thi det er kun forholdsvis smaa Mængder, den velstillede Del af Befolkningen kan forbruge for sit Vedkommende i Forhold til det hele Forbrug —, men det giver et overordentlig slet Eksempel, og det giver Anledning til megen Misfornøjelse. Vi maa dele med hinanden, Rationerne maa være ens for alle saa vidt gørligt. At det ikke er helt gørligt at stille alle paa lige Fod, maa man dog ogsaa være paa det rene med. Det er klart, at de, der producerer Levnedsmidlerne, altid vil have et Fortrin fremfor andre, og det vil være ganske umuligt at træffe Foranstaltninger, hvorved Kaarene paa det Omraade bliver absolut lige. Erfaringerne fra alle andre Lande, hvor man har haft Ernæringsvanskeligheder, viser, at Producenterne af Levnedsmidler overalt har haft Fordele fremfor andre. Det er ogsaa klart, at Ernæringsvanskelighederne er størst i Byerne og igen størst i de større Byer, og Vanskelighederne vil altid være mest udprægede her i Hovedstaden, hvor man har den store Befolkning, og hvor Transportforhold og meget andet spiller en afgørende Rolle.

Det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) talte om Landbrugets Vanskeligheder — og det er i og for sig kun naturligt, at han gjorde det, thi han forsømmer aldrig nogen Lejlighed til at fremhæve, hvor overordentlig ilde Landbruget er blevet behandlet af Regeringen og Regeringspartierne; jeg vilde have savnet noget i det ærede Medlems Tale, hvis han ikke havde fremsat de Bemærkninger. Det ærede Medlem talte om den Mangel paa Forstaaelse, der har været snart paa det ene og snart paa det andet Omraade overfor det betrængte Landbrug. Jeg vilde, som sagt, have savnet noget i det ærede Medlems Tale, hvis han ikke var kommet ind derpaa; det bliver jo ikke rigtigere, fordi det gentages, men Gentagelsen kan maaske bidrage til, at visse Kredse paa Landet, hvor man er

lydhør overfor en Agitation som den, det ærede Medlem gaar i Brechen for, tror paa, at der virkelig sker Landbruget Uret, og dette kan atter bidrage til at gøre Forholdene her i Landet vanskeligere, end de er i Forvejen. Men naar man ser paa Ejendomspriserne og paa Skattelisterne her i Landet, kan ingen være i Tvivl om, at det ærede Medlem fra Sæby har ganske Uret i den Betragtning, at man herinde paa Rigsdagen i Krigsaarene er gaaet Landbruget for nær. Det forekommer mig, at det ærede Medlem for Landbrugets egen Skyld nu skulde afstaa fra at gentage Klagemaalene over det betrængte Landbrug. Det er jo ikke Husmændenes Sag, det ærede Medlem fra Sæby taler. Husmændene har deres egne Repræsentanter her i Rigsdagen, men de Repræsentanter staar aldrig frem og beklager sig over Landbrugets Stilling. Det er altid det store Landbrugs Kaar, der efter det ærede Medlems Mening er blevet slette. Det er altsaa det større Landbrug, vi skulde have forurettet. Men det er ikke rigtigt, tværtimod: Landbruget, det store Landbrug, det større Landbrug og det allerstørste Landbrug har aldrig haft bedre Kaar end under Krigen. Vi misunder ikke Landbruget disse Kaar, paa ingen Maade. Jeg ser særdeles gerne, at det danske Landbrug bliver konsolideret og sat i Stand til at ride Stormen efter Krigen af, hvis en saadan skulde komme. Men der er ingen Grund til Gang paa Gang at fremhæve, at Landbruget har lidt Uret. Det har det ikke, og den fornuftige Landmand giver paa ingen Maade det ærede Medlem Ret i hans Klagemaal.

Der bliver sagt, at Landbruget har ofret 20 Mill. Kr. til Nedsættelse af Kødpriserne; men det er ikke rigtigt. Som jeg allerede har sagt, hævder Slagterne, der dog har en ikke ringe Lejlighed til at kunne kontrollere Virkningen af Eksportafgiftens Opkrævning og dens Anvendelse til Nedsættelse af Kødprisen, at en væsentlig Del af denne Afgift faktisk er vendt tilbage til Landbruget, idet der er blevet betalt højere Priser for Kreaturerne. Jeg tror for øvrigt, at det danske Publikum ikke kunde have noget at indvende imod, hvad Kødpriserne angaar, at blive stillet paa lige Fod med Udlandet. Jeg har ogsaa stillet Forslag derom. Det forekommer mig at være ubilligt, at det danske Publikum skal stilles ugunstigere, at det skal betale højere Priser end Udlandet for de Produkter, der avles her. Intet vilde dog være rimeligere, naar der er